

тж. За общж радость на калугеры тѣ, подиръ няколко
дена ся чу на Св. Горж, че този пароходъ ся разбиль
нейдѣ си и жената на вѣрно ся е удавила. Тука калу-
геры тѣ ясно видяхж Божій прѣстъ.

Най послѣ, трети случай станалъ въ пристанищете
на Дафна. Въ това пристанище единъ пажъ ношещъ
ся дигижлъ на вѣздухъ тѣ единъ корабъ съ барутъ, и
пукваніе то было толкози силно, щото отъ 16-тѣ човѣ-
ка, кои снали на корабъ тѣ, на другый день памѣрили
въ различни мѣста само двѣ ржцѣ и единъ кракъ. По
някъкъвъ си чуденъ случай, отъ това пукваніе уцѣля-
ло само едно десятьгодишно момиченце, кое то было
живо исхвѣрляно при Ксиропотамскій тѣ мѣнастырь.
Калугеры тѣ, то ся знае, узнали за това происшествіе
и видѣли въ него ново дяволско ухищреніе. Подиръ
дѣлго съвѣтваніе, тѣ избрали единъ твърдѣ старъ калу-
геръ и му порчали да изѣбрїи момиченце то. Не
зная, какъ го е цѣрилъ калугеръ тѣ, нѣ момичето въ
сѫщій тѣ день умряло. Трупъ тѣ му го дали на единъ
мірски корабъ, кой преминувжлъ отъ тамъ, и споменъ
за момичето ся е зивардила, може бы само въ вѣобра-
женіе то на искушатоющи тѣ ся—калугери. А между
това, тя е едничка та жена, на която ся случило да
умрѣ въ калугерско то царство, па строго цѣломѣдрен-
иј тж Св. Горж!! . . .

Такыва произшествія твърдѣ силио събуждажтъ Св.
Горски тѣ страсти, и ясно ны запознавжтъ съ онова
жестоко вѣзврѣніе на жепж тж, кое то го имѣтъ мѣ-
стны тѣ калугери. Въ друго то време, Св. Гора пази
вѣнкашио спокойствіе итишина; борба та съ плѣтъ тж
минува презъ вжтрѣшнѣ пажъ, скрышно, и па рядко
ще забелѣжишъ онѣзи блѣки и скѣрбы, съ кои то вър-
ви пустинскій тѣ животъ па отшълникътъ. До нейдѣ
е несправедливо да ся обвинява калугеръ тѣ за оже-
сточеніе то и непривѣтливостъ та му къмъ женж тж.